

Phẩm 16: THỌ KÝ DIỆM-MA THIÊN

Khi ấy, Diệm-ma Thiên vương cùng bốn ức Thiên tử đến chỗ Phật, thấy các A-tu-la vương cho đến chúa trời Đế Thích Tam thập tam thiên ở chỗ Thế Tôn cúng dường rộng lớn, lại nghe Đức Như Lai thọ ký cho họ, hoan hỷ phấn khởi thật chưa từng có, sinh mến mộ sâu sắc đối với pháp Phật. Lại suy nghĩ: “Đức Phật chứng được pháp cam lồ tối thượng đệ nhất, đối với thế gian không có một pháp nhỏ nào mà không biết, không có cái gì là không thấy, không có điều gì là không hiểu, không có cái gì là không hiện chứng. Do Đức Thế Tôn đối với thế tục đế và thắng nghĩa đế thông đạt rõ ràng không có hạn ngại.”

Thế tục đế nghĩa là hạnh thế gian, hoặc nghiệp hoặc báo đã sinh, chưa sinh đều biết rõ ràng không có sai lầm.

Thắng nghĩa đế là thanh tịnh đệ nhất không thể đem thức để phân biệt, không thể đem trí để biết, không thể bàn nói, không thể chỉ bày, không phải thấy, không phải nghe, không phải lấy, không phải bỏ, không phải động, không phải tịnh, không phải được; không phải mất, không phải đến, không phải đi, không phải nhẹ, không phải nặng, không phải chê, không phải khen, không phải lợi, không phải suy, không phải khen, không phải trách, không phải vui, không phải khổ, không phải sắc, không phải không sắc, không phải số, không phải không số, không phải phân biệt, không phải lìa phân biệt, không phải phiền não, không phải lìa phiền não, dứt các hý luận, vượt ra ngoài ngôn thuyết, cho đến cái gọi là sắc tướng cũng không thể được, tướng thọ, tướng, hành, thức cũng không thể được, nhãn tướng cũng không thể được, tướng nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý cũng không thể được, sắc tướng cũng không thể được, thanh, hương, vị, xúc, pháp tướng cũng không thể được; nhãn thức không thể được, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý thức cũng không thể được; nhãn xúc không thể được, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc cũng không thể được; nhãn xúc sinh ra các thọ cũng không thể được, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý xúc sinh ra các thọ cũng không thể được; sắc tướng cũng không thể được, cho đến pháp tướng cũng không thể được; địa giới không thể được, thủy, hỏa, phong, không, thức, giới cũng không thể được; dục giới tướng không thể được, Sắc giới, Vô sắc giới tướng không thể được; hữu vi tướng không thể được, vô vi tướng cũng không thể được.

Nếu người nào đối với pháp thắng nghĩa này, tìm cầu các pháp và tự tánh đều không thể được. Lại các người ngu dị sinh, vô văn nghe pháp này chắc sinh kinh sợ, đối với pháp Phật tâm sinh hối hận áo não, đối với Nhất thiết trí liền thoái lui, các hàng trời người đều sinh khinh chê hủy báng. Người như vậy luôn ở trong luân hồi, bị các khổ trôi buộc.

Lúc đó, Diệm-ma Thiên và các Thiên tử quán sát thế gian tất cả chúng sinh thường ở trong sinh tử các khổ bức bách, đối với pháp Phật sinh tôn trọng sâu sắc, dùng sức thần thông cúng dường rộng lớn không khác gì sự cúng dường của Tam thập tam thiên. Các Thiên tử này cúng dường rồi, nhiễu quanh bên phải ba vòng, đánh lễ sát chân Đức Thế Tôn, rồi đứng qua một bên, chắp tay hướng lên Đức Phật dùng kệ khen rằng:

*Quán Phật các uẩn đều vắng lặng
Xứ, giới các pháp cũng như vậy
Các căn cảnh giới thường vắng lặng
Thì thấy tánh chân thật Như Lai.
Người trí thế gian đối Phật pháp
Không từ người khác tự nhiên hiểu*

Đó là Thế tục và Thắng nghĩa
Lìa nó không có pháp thứ ba.
Như Lai xuất hiện ở thế gian
Tùy cơ diễn nói pháp Thế tục
Chúng sinh nếu phát tâm thanh tịnh
Thường được khoái lạc của trời người.
Nhân Trung vô úy Thích Sư Tử
Dựa Thế tục để nói sáu nẻo
Chư Thiên, Người và A-tu-la
Địa ngục, ngạ quỷ cùng bàng sinh,
Giàu sang sung túc dòng tôn quý
Dòng họ thấp hèn nhà nghèo cùng
Nô tỳ, sai sử, người kỹ nhạc
Và bị tàn tật các đau khổ.
Như vậy đã nói pháp thế tục
Rộng vì lợi ích người phàm phu
Do chúng sinh khởi tâm khát ái
Không lìa tám pháp của thế gian,
Đó là lợi, suy và khen, chê
Tán tụng, gièm pha, khổ, vui thấy
Người được càng tăng tâm ham thích
Người mất lại sinh ra khổ não.
Dựa vào thế tục nói chân đế
Do vì ngu si khởi điên đảo
Bất tịnh là tịnh, khổ là vui
Đối pháp vô ngã chấp là ngã,
Còn pháp vô thường cho là thường
Khởi tưởng hư vọng lại chấp trước
Dù họ đã nghe được Phật dạy
Tâm sinh kinh sợ không tin thọ.
Do hủy báng chánh pháp Như Lai
Ở trong địa ngục chịu các khổ
Người tham dục ngu si như vậy
Lần lượt chìm đắm mãi không thôi.
Nếu có ai đối với pháp Phật
Dùng tuệ lựa chọn không điên đảo
Lìa bỏ luân hồi nhân khổ não
Dần dần tu tập đạo Bồ-đề.
Tự tánh các pháp vốn thanh tịnh
Và Thắng nghĩa để không tuyên bày
Nếu người nghe sinh tâm ham thích
Nên biết người này chân Phật tử.
Con nương Như Lai nói lời này
Chư Thiên nhất tâm sẽ mong cầu
Nếu hay như lý hành đúng pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rốt ráo đều sẽ thành Phật đạo.

Biết được tâm niệm sâu sắc của các Thiên tử, Đức Thế Tôn liền từ nơi miệng phóng ra ánh sáng thanh tịnh chiếu khắp chúng hội. Tôn giả Tỳ-kheo Mã Thắng thấy ánh sáng này rồi, nhất tâm chấp tay dùng kệ thưa hỏi:

*Hôm nay Như Lai phóng ánh sáng
Chúng hội thấy rồi sinh nghi hoặc
Xin vì chúng con nói việc ấy
Khiến đại chúng này tâm an ổn.
Hoặc nếu chư Thiên được thọ ký
Thầy đều tôn trọng sinh tùy hỷ
Người đủ trí tuệ cũng hy vọng
Đối với pháp Phật thường tinh tấn.
Các Thiên tử này đứng trước Phật
Đều là người công đức tối thượng
Cúi xin Như Lai xiển đại Từ
Dùng tiếng Phạm âm thương nhiếp thọ.
Họ nghe Đức Phật tâm vui thích
Con đây sẽ không còn nghi ngờ
Nếu được Như Lai thọ ký cho
Dũng mãnh siêng năng không thoái chuyển.
Lớn thay, Vô thượng Thiên Nhân Sư
Phá người dị luận về chánh lý
Chúng hội muốn nghe âm vi diệu
Mau nói việc thọ ký chư Thiên.*

Đức Thế Tôn vì Tỳ-kheo Mã Thắng nói kệ rằng:

*Tỳ-kheo Mã Thắng nên lắng nghe
Ta vì tuyên nói việc phóng quang
Các Thiên nhân hội hợp lớn này
Muốn nghe công đức của Như Lai.
Đời có người phàm phu hạ liệt
Nghe công đức Phật không ham thích
Luôn bị tham nhuế nó thiêu đốt
Trong trăm ngàn đời nhiều tranh cãi.
Nếu đối pháp Phật sinh tin thích
Người này nhiều kiếp từng huân tập
Đại Bi nguyện lực thường tương ứng
Nên được công đức Phật như vậy.
Nếu thấy người thế gian suy khổ
Thường khởi tâm Bi vì thương xót
Khen công đức Phật chẳng nghĩ bàn
Khiến họ tịnh tín sinh ham thích
Chư Thiên từng ở Phật quá khứ
Tu tập các căn lành to lớn
Nay nghe Phật, đức khó nghĩ bàn
Cũng như vòng hoa đội lên đảnh.*

*Diệt-ma thiên kia và quyến thuộc
Ở trong pháp ta cần được độ
Đầy đủ tịnh tuệ tâm đại Bi
Nhàm chán thế gian các hữu kết,
Phụng thờ cúng dường các Như Lai
Cũng như hằng hà sa số lượng
Tích tập vô biên nhân thắng phước
Vì cầu Vô thượng đạo Bồ-đề.
Nhân Trung Sư Tử xuất thế gian
Bày ra vô biên pháp tịch tĩnh
Chúng sinh chìm đắm trong phiền não
Dùng tâm đại Bi mà cứu vớt.
Quán các chúng sinh hoặc nghiệp trôi
Khi thuyết pháp xuất ly tối thượng
Họ nghe pháp rồi suy nghĩ đúng
Biết các pháp không là tự tánh,
Các căn tịch tĩnh không đắm trước
Rõ tất cả pháp đều như huyễn
Đều thông đạt pháp tánh vốn không
Do đó hiểu được tướng chân thật.
Các Thiên tử kia ở trước ta
Đã phát tâm cúng dường rộng lớn
Đến đời vị lai kiếp Tinh tú
Được thành vô thượng quả Bồ-đề.
Các Như Lai này hiện thế gian
Trọn đủ bốn mươi bốn ức kiếp
Độ thoát vô lượng khổ chúng sinh
Đều khiến thanh tịnh là các hoặc.
Diệt-ma thiên kia được thọ ký
Đồng hiệu Đại Tiên Hàng Oán Phật
Nay vì Mã Thắng đáp nghi này
Đại chúng đến hội đều vui thích.*

